

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

► **B**

A TANÁCS 2009/71/EURATOM IRÁNYELVE

(2009. június 25.)

a nukleáris létesítmények nukleáris biztonsági közösségi keretrendszerének létrehozásáról

(HL L 172., 2009.7.2., 18. o.)

Módosította:

Hivatalos Lap

► **M1**

A Tanács 2014/87/Euratom irányelve (2014. július 8.)

Szám	Oldal	Dátum
L 219	42	2014.7.25.

A TANÁCS 2009/71/EURATOM IRÁNYELVE

(2009. június 25.)

a nukleáris létesítmények nukleáris biztonsági közösségi keretrendszerének létrehozásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 31. és 32. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára, amelyet az a Tudományos és Műszaki Bizottság által a tagállamok tudományos szakértői közül kijelölt személyek csoportjának véleményét követően és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően dolgozott ki ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés (a továbbiakban: a Szerződés) 2. cikkének b) pontja a munkavállalók és a lakosság egészségének védelme érdekében egységes alapvető biztonsági előírások kidolgozásáról rendelkezik.
- (2) A Szerződés 30. cikke kimondja, hogy a Közösségen belül alapvető előírásokat kell megállapítani a lakosság és a munkavállalók egészségének az ionizáló sugárzásból eredő veszélyekkel szembeni védelmére vonatkozóan.
- (3) A munkavállalók és a lakosság egészségének az ionizáló sugárzásból származó veszélyekkel szembeni védelmét szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról szóló, 1996. május 13-i 96/29/Euratom tanácsi irányelv ⁽³⁾ alapvető biztonsági előírásokat állapít meg. Az irányelv rendelkezéseit különös jogszabályok egészítik ki.
- (4) Ahogy azt az Európai Közösségek Bírósága (a továbbiakban: a Bíróság) ítélkezési gyakorlatában ⁽⁴⁾ elismerte, a Közösség a tagállamokkal együtt, megosztva rendelkezik hatáskörökkel a nukleáris biztonságról szóló egyezmény ⁽⁵⁾ hatálya alá tartozó egyes területeken.
- (5) Ahogy azt a Bíróság ítélkezési gyakorlatában elismerte, a Szerződésnek az egészségvédelemre és biztonságra vonatkozó 3. fejezetében foglalt rendelkezések koherens egészét alkotva ruháznak jelentős mértékben hatásköröket a Bizottságra a lakosság és a környezet nukleáris szennyezésből eredő kockázatokkal szembeni védelme érdekében.
- (6) Ahogy azt a továbbiakban a Bíróság ítélkezési gyakorlatában elismerte, a Szerződés 2. cikkének b) pontjában a Közösségre ruházott, a lakosság és a munkavállalók egészségének védelme érdekében egységes biztonsági előírások megállapítására vonatkozó feladatok nem jelentik azt, hogy az ilyen előírások megállapítását követően a tagállamok nem írhatnak elő szigorúbb védelmet.

⁽¹⁾ 2009. június 10-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2009. április 22-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL L 159., 1996.6.29., 1. o.

⁽⁴⁾ C-187/87 (EBTH 1988, 5013. o.), C 376/90 (EBTH 1992, I-6153. o.), C 29/99 (EBTH 2002, I-11221. o.).

⁽⁵⁾ HL L 318., 1999.12.11., 21. o.

▼B

- (7) A radiológiai veszélyhelyzet esetén történő gyors információcserére vonatkozó közösségi szabályozásról szóló, 1987. december 14-i 87/600/Euratom tanácsi határozat⁽¹⁾ megállapította a tagállamok által radiológiai veszélyhelyzet esetén a lakosság védelme érdekében alkalmazandó értesítési és tájékoztatási keretet. A lakosságnak a radiológiai veszélyhelyzet esetén alkalmazandó egészségvédelmi intézkedésekről és a védekezés során irányadó magatartási szabályokról történő tájékoztatásáról szóló, 1989. november 27-i 89/618/Euratom tanácsi irányelv⁽²⁾ kötelezettségeket határozott meg a tagállamok számára a lakosság radiológiai veszélyhelyzet esetén történő tájékoztatásával kapcsolatban.
- (8) A nukleáris létesítmények nukleáris biztonsága tekintetében a tagállamok által viselt nemzeti felelősség az az alapelv, amelyre a nemzetközi szinten kidolgozott nukleáris biztonsági szabályozás épül, amint azt a nukleáris biztonságról szóló egyezmény is megerősíti. Kívánatos, hogy ezen irányelv rendelkezései megerősítsék a nemzeti felelősség említett elvét, valamint a nukleáris létesítmények nukleáris biztonságáért az illetékes nemzeti szabályozó hatóság felügyelete alatt az engedélyest terhelő elsődleges felelősség elvét, továbbá a hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóságok szerepét és függetlenségét.
- (9) Az egyes tagállamok vonatkozó nemzeti politikáiknak megfelelően dönthetnek energiaszerkezetükről.
- (10) Az ezen irányelv szerinti megfelelő nemzeti rendszer kidolgozásakor figyelembe kell venni a nemzeti sajátosságokat.
- (11) A tagállamok már végrehajtottak olyan intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik számukra a nukleáris biztonság magas szintjének elérését a Közösségen belül.
- (12) Noha ezen irányelv elsősorban a nukleáris létesítmények nukleáris biztonságára vonatkozik, a kiegészítő fűtőelemek és a radioaktív hulladék biztonságos kezeléséről is fontos gondoskodni, többek között tároló és a végleges elhelyezésre szolgáló létesítményekben.
- (13) A tagállamoknak – adott esetben – célszerű értékelniük a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség által megállapított vonatkozó biztonsági alapelveket⁽³⁾, amelyeknek ezen irányelv végrehajtása során a tagállamok által betartandó gyakorlati keretrendszert kell képezniük.
- (14) Hasznos arra a folyamatra alapozni, amelynek keretében a területükön atomerőművel rendelkező tagállamok nemzeti biztonsági hatóságai a Nyugat-európai Nukleáris Hatóságok Szövetsége (WENRA) keretében együttműködnek, és számos biztonsági referenciaszintet megállapítottak az erőművek reaktoraira vonatkozóan.

⁽¹⁾ HL L 371., 1987.12.30., 76. o.

⁽²⁾ HL L 357., 1989.12.7., 31. o.

⁽³⁾ A NAÜ biztonsági alapelvei: biztonsági alapelvek, a NAÜ biztonsági normái, SF-1 sorozat (2006).

▼B

- (15) Egy uniós magas szintű csoport létrehozására vonatkozó, a nukleáris biztonságról, valamint a kiégett fűtőelemek és a radioaktív hulladékok biztonságos kezeléséről szóló 2007. május 8-i következtetésekben foglalt, Tanács általi felhívást követően a nukleáris biztonsággal és hulladékkezeléssel foglalkozó európai magas szintű csoport létrehozásáról szóló, 2007. július 17-i 2007/530/Euratom bizottsági határozattal létrejött a Nukleáris Biztonsággal Foglalkozó Európai Szabályozó Hatóságok Csoportja (ENSREG) ⁽¹⁾, amelynek feladata a nukleáris biztonság területére vonatkozó közösségi célkitűzések eléréséhez való hozzájárulás.
- (16) Hasznos megállapítani az ezen irányelv végrehajtására vonatkozóan a tagállamok által a Bizottság részére benyújtandó jelentések egységes szerkezetét. Tekintettel tagjainak széles körű tapasztalataira, az ENSREG értékes hozzájárulást tudna nyújtani ebben a tekintetben, megkönnyítve így módon a nemzeti szabályozó hatóságokkal folytatott konzultációt és együttműködést.
- (17) Az ENSREG 2008. október 15-i, 5. ülésén a nukleáris biztonságról szóló irányelv kidolgozásakor felhasználandó tíz alapelvet fogadott el, amint az 2008. november 20-i jegyzőkönyvében szerepel.
- (18) A nukleáris technológia új eredményeinek, az üzemeltetés során szerzett tapasztalatoknak és a biztonsággal kapcsolatos kutatásnak, valamint a szabályozási keretek fejlődésének köszönhetően tovább javulhat a biztonság. A biztonság fenntartása és erősítése iránti elkötelezettségnek megfelelően a tagállamoknak figyelembe kell venniük ezeket a tényezőket nukleáris programjuk kiterjesztésekor, vagy amikor első ízben határoznak az atomenergia használatáról.
- (19) A nukleáris létesítmények erőteljes biztonsági kultúrájának kialakítása a biztonságos működés megvalósításához szükséges biztonsági üzemeltetési alapelvek egyike.
- (20) A nukleáris biztonsággal kapcsolatos szaktudás és szakmai képességek fenntartásának és továbbfejlesztésének többek között a korábbi üzemeltetési tapasztalatokból levont tanulságokon, valamint adott esetben a módszertan és a tudomány új eredményeinek alkalmazásán kell alapulnia.
- (21) A múltban a tagállami önellenőrzésekre a NAÜ égisze alatt, a Nemzetközi Hatóság-felülvizsgálati Csoport (IRRT) vagy az Integrált Hatóság-felülvizsgálati Szolgálat (IRRS) missziói keretében végzett nemzetközi szakértői értékelésekhez szorosan kapcsolódva került sor. Az önértékelések elvégzésére és a missziók meghívására a tagállamok által önkéntes alapon, a

⁽¹⁾ HL L 195., 2007.7.27., 44. o.

▼B

nyitottság és az átláthatóság szellemében került sor. A jogi, szervezeti és szabályozási infrastruktúra önértékelésének és kapcsolódó szakértői értékelésének a tagállami rendszer erősítését kell céloznia, a tagállamoknak a saját területükön lévő nukleáris létesítményei nukleáris biztonságának a garantálását érintő hatáskörei elismerésével. Az önértékelés – amelyet nemzetközi szakértői értékelés követ – nem jelent ellenőrzést, sem auditot, hanem egy olyan kölcsönös tanulási mechanizmus, amely elfogadja a hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóságok szervezetére és gyakorlataira vonatkozó eltérő megközelítéseket, miközben figyelembe veszi az adott tagállamban felmerülő azon szabályozási, műszaki és politikai kérdéseket, amelyek hozzájárulnak az erős nukleáris biztonsági rendszer garantálásához. A nemzetközi szakértői értékeléseket olyan alkalomnak kell tekinteni, amely lehetőséget teremt a szakmai tapasztalatok, a levont tanulságok és a bevált gyakorlatok cseréjére a nyitottság és az együttműködés szellemében, a szakértők adta tanácsok, nem pedig ellenőrzés vagy ítéletalkotás révén. Mivel az egyes tagállamok eltérő rendszerei tekintetében rugalmasságra és testreszabott megközelítésre van szükség, a tagállamok számára biztosítani kell a lehetőséget, hogy maguk határozhassák meg rendszerük azon részeit, amelyekre az adott szakértői értékelés kiterjed, a nukleáris biztonság folyamatos növelésének céljából.

- (22) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás⁽¹⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönzik arra, hogy – a maguk számára, illetve a Közösség érdekében – készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. FEJEZET

▼M1**CÉLKITŰZÉS, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK****▼B***1. cikk***Célkítűzések**

Ezen irányelv célkitűzései a következők:

- a) közösségi keretrendszer létrehozása a nukleáris biztonság fenntartása, valamint a nukleáris biztonság és annak szabályozása folyamatos javításának előmozdítása céljából;
- b) annak biztosítása, hogy a tagállamok a magas szintű nukleáris biztonságra vonatkozóan megfelelő nemzeti előírásokat alkalmazzanak annak érdekében, hogy a munkavállalókat és a lakosságot megvédjék a nukleáris létesítmények ionizáló sugárzásából származó veszélyektől.

⁽¹⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

▼B*2. cikk***Hatály****▼M1**

(1) Ez az irányelv valamennyi engedélyköteles, polgári célú nukleáris létesítményre alkalmazandó.

▼B

(2) Ez az irányelv nem akadályozza a tagállamokat abban, hogy a közösségi joggal összhangban szigorúbb biztonsági intézkedéseket hozzanak az irányelv hatálya alá tartozó területen.

▼M1

(3) Ez az irányelv kiegészíti a Szerződés 30. cikkében a nukleáris létesítmények nukleáris biztonsága tekintetében említett alapvető előírásokat, és nem sérti a munkavállalók és a lakosság egészségének az ionizáló sugárzásból származó veszélyekkel szembeni védelméről szóló hatályos közösségi jogszabályokat és különösen a 2013/59/Euratom tanácsi irányelvet⁽¹⁾.

▼B*3. cikk***Fogalommeghatározások**

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „nukleáris létesítmény” :

▼M1

a) atomerőmű, dúsítóüzem, nukleáris üzemanyagot gyártó üzem, újrafeldolgozó üzem, kutatóreaktor, kiégett fűtőelem tárolására szolgáló létesítmény, valamint

▼B

b) radioaktív hulladék tárolására szolgáló, ugyanazon a telephelyen található és az a) alpontban felsorolt nukleáris létesítményekhez közvetlenül kapcsolódó létesítmények;

2. „nukleáris biztonság” : megfelelő üzemeltetési feltételek megvalósítása, balesetek megelőzése vagy a balesetek következményeinek enyhítése, amelyek eredményeként megvalósul a munkavállalóknak és a lakoságnak a nukleáris létesítmények ionizáló sugárzásából származó veszélyekkel szembeni védelme;

3. „hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóság” : valamely tagállamban a nukleáris létesítmények nukleáris biztonsága szabályozásának területén kijelölt, az 5. cikkben említett hatóság vagy hatóságok rendszere;

4. „engedély” : valamely tagállam joghatósága alatt kiadott bármely olyan jogi dokumentum, amelynek célja a nukleáris létesítmények telephelyének kiválasztására, a létesítmények tervezésére, építésére, üzembe helyezésére, üzemeltetésére és leszerelésére vonatkozó felelősség átruházása;

⁽¹⁾ A Tanács 2013. december 5-i 2013/59/Euratom irányelve az ionizáló sugárzás miatti sugárterhelésből származó veszélyekkel szembeni védelmet szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról, valamint a 89/618/Euratom, a 90/641/Euratom, a 96/29/Euratom, a 97/43/Euratom és a 2003/122/Euratom irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 13., 2014.1.17., 1. o.).

▼B

5. „engedélyes” : az engedélyben meghatározott nukleáris létesítmény vonatkozásában általános felelősséggel bíró jogi vagy természetes személy;

▼M1

6. „baleset” : minden olyan nem szándékos esemény, amelynek következményei vagy potenciális következményei a sugárvédelem vagy nukleáris biztonság szempontjából jelentősek;
7. „üzemzavar” : minden olyan nem szándékosan előidézett esemény, amelynek következményei vagy potenciális következményei a sugárvédelem vagy nukleáris biztonság szempontjából nem elhanyagolhatók;
8. „normálistól eltérő üzemeltetés” : a normális üzemtől eltérő üzemeltetési folyamat, amely várhatóan valamely létesítmény üzemeltetése alatt legalább egyszer előfordul, de amely – megfelelő tervezés esetén – nem okozza a biztonság szempontjából fontos berendezések jelentős sérülését, illetve nem idéz elő baleseti körülményeket;
9. „tervezési alap” : egy nukleáris létesítmény tervezésekor – a fejlesztését is ideértve –, meghatározott kritériumok alapján kifejezetten figyelembe vett körülmények és események köre, abból a célból, hogy a létesítmény a biztonsági rendszerek tervezett működése révén az engedélyezett határértékek túllépése nélkül ellenállhasson nekik;
10. „tervezési alapba tartozó baleset” : olyan baleseti körülmény, amellyel szembeni ellenállásra a nukleáris létesítményt meghatározott tervezési kritériumok alapján tervezték, és amelynek esetében a fűtőelem esetleges károsodása és a radioaktív anyagok kibocsátása az engedélyezett határértékek között marad;
11. „súlyos körülmények” : a tervezési alapba tartozó balesetekkel kapcsolatosnál súlyosabb körülmények; ilyen körülményeket többszörös zavar idézhet elő, például valamely biztonsági rendszer minden elemének teljes kiesése vagy egy rendkívül valószínűtlen esemény bekövetkezése.

▼B

2. FEJEZET

KÖTELEZETTSÉGEK**▼M1**

1. SZAKASZ

*Általános kötelezettségek***▼B**

4. cikk

Jogalkotási, szabályozási és szervezeti rendszer**▼M1**

(1) A tagállamok a nukleáris létesítmények nukleáris biztonságára vonatkozó nemzeti jogalkotási, szabályozási és szervezeti rendszert (a továbbiakban: a nemzeti rendszer) hoznak létre és tartanak fenn. A nemzeti rendszer keretében különösen a következőkről kell rendelkezni:

- a) a felelősségi körök megállapítása és az érintett állami szervek közötti koordináció;

▼ M1

- b) a nemzeti nukleáris biztonsági követelmények, a nukleáris létesítmények életciklusának minden szakaszára vonatkozóan;
- c) a nukleáris létesítmények engedélyezési rendszere és engedély nélküli üzemeltetésének tilalma;
- d) a nukleáris biztonságnak a hatáskörrel rendelkező szabályozási hatóság által elvégzett hatósági ellenőrzésével kapcsolatos rendszer;
- e) hatékony és arányos végrehajtási intézkedések, ideértve – adott esetben – a korrekciós intézkedéseket és a működés felfüggesztését, illetve az engedély módosítását vagy visszavonását.

A b) pontban említett nemzeti nukleáris biztonsági követelmények elfogadása módjának és alkalmazása eszközének a meghatározása a tagállamok hatáskörében marad.

▼ B

(2) A tagállamok biztosítják az üzemeltetési tapasztalatok, az üzemelő nukleáris létesítmények biztonsági elemzéséből levont tanulságok, a technológiai fejlődés és a biztonsági kutatás eredményeinek figyelembevételével – amennyiben azok rendelkezésre állnak és relevánsak – a nemzeti rendszer fenntartását és szükség szerinti javítását.

*5. cikk***Hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóság**

(1) A tagállamok hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóságot hoznak létre és tartanak fenn a nukleáris létesítmények nukleáris biztonsága terén.

▼ M1

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a hatáskörrel rendelkező szabályozási hatóság a hatósági döntéshozatal során függetlenül, indokolatlan befolyásolástól mentesen járhasson el. E célból a tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti rendszer előírja, hogy a hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóság:

- a) funkcionálisan elkülönüljön a nukleáris energia népszerűsítésében vagy hasznosításában érintett minden más szervtől vagy szervezettől, és hatósági feladatai végzése során ne kérjen, illetve ne fogadjon el utasítást ilyen szervtől vagy szervezettől;
- b) szilárd és átlátható nukleáris biztonsági vonatkozású követelményeken alapuló hatósági döntéseket hozzon;
- c) olyan célzott és megfelelő költségvetési forrásokkal rendelkezzen, amelyek lehetővé teszik a nemzeti rendszerben meghatározott hatósági feladatai elvégzését, és tartozzon felelősséggel a részére juttatott költségvetés végrehajtásáért;
- d) megfelelő számú, a kötelezettségei teljesítéséhez szükséges képességgel, tapasztalattal és szakértelemmel rendelkező személyzetet alkalmazzon. Hatósági feladatai elvégzése érdekében igénybe vehet külső tudományos és műszaki erőforrásokat és szakértelmet is;
- e) dolgozzon ki eljárásokat mindenfajta összeférhetlenség megelőzésére és annak megoldására;

▼ **M1**

f) adjon a nukleáris biztonsággal kapcsolatos, más szerv vagy szervezet engedélyéhez nem kötött tájékoztatást, amennyiben ez nem veszélyeztet egyéb fontosabb, a vonatkozó jogszabályokban elismert vagy nemzetközi eszközökhöz kapcsolódó érdekeket, például a védettséget.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóság rendelkezzen a 4. cikk (1) bekezdésében említett nemzeti rendszerrel kapcsolatos kötelezettségei teljesítéséhez szükséges jogkörrel. E célból a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzeti rendszer felruházza a hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóságokat a következő fő hatósági feladatokkal:

- a) a nukleáris biztonságra vonatkozó nemzeti követelményekre vonatkozó javaslatok tétele, e követelmények meghatározása vagy részvétel azok meghatározásában;
- b) a nukleáris biztonságra vonatkozó nemzeti követelmények és az adott engedélyben szereplő feltételek teljesítésének és a teljesítés bemutatásának megkövetelése az engedélyesektől;
- c) e teljesítés ellenőrzése hatósági értékelések és vizsgálatok révén;
- d) hatékony és arányos végrehajtási intézkedésekre vonatkozó javaslatok tétele vagy ezek elvégzése.

*6. cikk***Az engedélyesek**

A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti rendszer előírja a következőket:

- a) a nukleáris létesítmények nukleáris biztonsága tekintetében az engedélyes rendelkezik az elsődleges felelősséggel. A felelősséget nem lehet átruházni, és az kiterjed az azon vállalkozók és alvállalkozók tevékenységeiért való felelősségre is, akiknek a tevékenysége érintheti valamely nukleáris létesítmény nukleáris biztonságát;
- b) az engedély iránti kérelem benyújtásakor a kérelmezőnek igazolnia kell a nukleáris biztonságot. Az igazolás terjedelmének és részletességének arányban kell állnia a nukleáris létesítmény és telephelye szempontjából releváns kockázat lehetséges mértékével és jellegével;
- c) az engedélyeseknek – amennyiben az a gyakorlatban ésszerűen megvalósítható – rendszeresen értékelniük és ellenőrizniük, valamint folyamatosan javítaniuk kell nukleáris létesítményeik nukleáris biztonságát, mégpedig szisztematikus és ellenőrizhető módon. Az értékeléseknek ki kell terjedniük a balesetek megelőzése és a balesetek következményeinek mérséklése érdekében bevezetett intézkedések ellenőrzésére, ideértve a mélységben tagolt védelemre vonatkozó rendelkezések alkalmazásának ellenőrzését is;
- d) az engedélyesnek olyan irányítási rendszert kell létrehoznia és alkalmaznia, amely kellő fontosságot tulajdonít a nukleáris biztonságnak;
- e) az engedélyesnek a balesetek megelőzése vagy következményeik mérséklése érdekében megfelelő telephelyi veszélyhelyzeti eljárásokról és intézkedésekről kell gondoskodnia, beleértve a súlyos balesetek kezelésére vonatkozó útmutatókat vagy ezzel egyenértékű, a balesetekre való hatékony elhárítást célzó intézkedéseket. Az eljárásoknak különösen:
 - i. összhangban kell állniuk más üzemeltetési eljárásokkal, és azokat rendszeresen gyakorolni kell gyakorlati megvalósíthatóságuk ellenőrzése érdekében;

▼ **M1**

- ii. olyan balesetekre és súlyos balesetekre kell vonatkozniuk, amely bármely üzemmódban előfordulhatnak, és amelyek párhuzamosan több egységet érintenek;
 - iii. külső segítség fogadására vonatkozó rendelkezéseket kell tartalmazniuk;
 - iv. rendszeres felülvizsgálaton kell átesniük és rendszeresen naprakészé kell tenni őket a gyakorlatok tapasztalatainak és a balesetek tanulságainak figyelembevételével;
- f) az engedélyeseknek a nukleáris létesítmény nukleáris biztonságával kapcsolatos kötelességei teljesítéséhez szükséges, megfelelő képesítésekkel és kompetenciákkal rendelkező pénzügyi és humán erőforrásokról kell gondoskodnia és ezeket fenn kell tartania. Az engedélyeseknek biztosítaniuk kell azt is, hogy a felelősségük alá tartozó azon vállalkozók és alvállalkozók, akiknek a tevékenysége befolyásolhatja a nukleáris létesítmény nukleáris biztonságát, rendelkezzenek a kötelességeik teljesítéséhez szükséges, megfelelő képesítéssel és kompetenciákkal rendelkező humán erőforrásokkal.

*7. cikk***A nukleáris biztonsággal kapcsolatos szakértelem és készségek**

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzeti rendszer valamennyi fél számára előírja, hogy hozzanak oktatási és képzési intézkedéseket a nukleáris létesítmények nukleáris biztonságával összefüggő felelősséggel rendelkező személyzet nukleáris biztonsággal és telephelyi veszélyhelyzeti felkészültséggel kapcsolatos szakértelmének és készségeinek kialakítása, fenntartása és továbbfejlesztése érdekében.

*8. cikk***Átláthatóság**

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nukleáris létesítmények nukleáris biztonságára és a szabályozására vonatkozó szükséges információk a munkavállalók és a lakosság rendelkezésére álljanak, különös tekintettel a nukleáris létesítmény közelében lévő önkormányzatokra, lakosságra és érdekelt felekre. A kötelezettség magában foglalja annak biztosítását is, hogy a hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóság és az engedélyesek – saját felelősségi körükön belül – kommunikációs politikájuk keretében:

- a) nyújtsanak tájékoztatást a munkavállalók és a lakosság számára a nukleáris létesítmények rendes üzemelési feltételeiről, valamint
- b) események és balesetek bekövetkezése esetén nyújtsanak haladéktalanul tájékoztatást a munkavállalók és a lakosság, valamint a nukleáris létesítmény közelében elhelyezkedő egyéb tagállamok hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóságai számára.

(2) Az információkat a vonatkozó jogszabályoknak és a nemzetközi kötelezettségeknek megfelelően a nyilvánosság rendelkezésére kell bocsátani, amennyiben ez nem veszélyeztet a vonatkozó jogszabályokban vagy a nemzetközi kötelezettségvállalásokban elismert egyéb, magasabb rendű érdekeket, például a biztonságot.

▼ **M1**

(3) A tagállamok – az 5. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül – biztosítják, hogy a hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóság adott esetben a nukleáris létesítmények nukleáris biztonságával kapcsolatos együttműködési tevékenységeket folytasson a nukleáris létesítmények közelében elhelyezkedő más tagállamok hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóságaival, többek között információk cseréje és/vagy megosztása révén.

(4) A tagállamok a vonatkozó jogszabályokkal és a nemzetközi kötelezettségvállalásokkal összhangban biztosítják, hogy a lakosság megfelelő lehetőségeket kapjon a nukleáris létesítmények engedélyezésével kapcsolatos döntéshozatali folyamatban való tényleges részvételre.

2. SZAKASZ

Különleges kötelezettségek

8a. cikk

A nukleáris létesítményekre vonatkozó nukleáris biztonsági célkitűzés

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nukleáris biztonság nemzeti rendszere előírja, hogy a nukleáris létesítményeket azt a célkitűzést szem előtt tartva kelljen megtervezni, a telephelyüket kiválasztani, megépíteni, üzembe helyezni, üzemeltetni és leszerelni, hogy megelőzzék a baleseteket, illetve baleset bekövetkezése esetén mérsékeljék annak következményeit és elkerüljék a következőket:

- a) korai radioaktív kibocsátások, amelyek az atomerőművek területén kívüli veszélyhelyzeti intézkedéseket igényelnek, amelyeknek végrehajtására azonban nincs elegendő idő;
- b) nagy mennyiségű radioaktív kibocsátások, amelyek térben és időben nem korlátozható védelmi intézkedéseket igényelnek.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti rendszer előírja, hogy az (1) bekezdésben foglalt célkitűzés:

- a) olyan nukleáris létesítményekre vonatkozzon, amelyek esetében első alkalommal adnak építési engedélyt 2014. augusztus 14-ét követően;
- b) referenciaként szolgáljon a meglévő nukleáris létesítmények ésszerűen megvalósítható biztonsági fejlesztéseinek kellő időben történő végrehajtása szempontjából, többek között a 8c. cikk b) pontjában említett időszakos biztonsági felülvizsgálatok keretében.

8b. cikk

A nukleáris létesítményekre vonatkozó nukleáris biztonsági célkitűzés megvalósítása

(1) A 8a. cikkben meghatározott nukleáris biztonsági célkitűzés megvalósítása érdekében a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzeti rendszer előírja, hogy amennyiben a mélységben tagolt védelem alkalmazandó, azt annak biztosítása érdekében kell alkalmazni, hogy:

- a) minimalizálják a szélsőséges külső természeti vagy nem szándékolt, ember okozta veszélyeket;

▼ M1

- b) megelőzzék a normálistól eltérő üzemiállapotokat és a meghibásodásokat;
- c) a normálistól eltérő üzemiállapotokat kezelhetővé tegyék, a meghibásodásokat pedig észleljék;
- d) a tervezési alaphoz tartozó baleseteket kezelhetővé tegyék;
- e) a súlyos körülményeket kezelhetővé tegyék, beleértve a balesetek súlyosabbá válásának megakadályozását és a súlyos balesetek következményeinek enyhítését;
- f) a 8d. cikk (1) bekezdése szerinti szervezeti felépítést vezessenek be.

(2) A 8a. cikkben foglalt nukleáris biztonsági célkitűzés teljesítése érdekében a tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti rendszer előírja, hogy a hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóság és az engedélyes intézkedéseket tegyen egy hatékony nukleáris biztonsági kultúra előmozdítása és javítása érdekében. Az intézkedések különösen az alábbiakat foglalják magukban:

- a) olyan irányítási rendszerek bevezetése, amelyek kellő prioritást tulajdonítanak a nukleáris biztonság, és a 6. cikk d) bekezdésének megfelelően a személyzet és a vezetők minden szintjén előmozdítják azt a képességet, hogy megkérdőjelezzék a releváns biztonsági elvek és gyakorlatok tényleges érvényesülését, és hogy kellő időben bejelentést tehessenek biztonsági kérdésekről;
- b) intézkedések tétele az engedélyes részéről a biztonság szempontjából jelentőséggel bíró saját és mások által megosztott üzemi tapasztalatok rögzítése, értékelése és dokumentálása érdekében;
- c) az engedélyes kötelezése arra, hogy jelentést tegyen a hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóság számára olyan eseményekről, amelyek hatást gyakorolhatnak a nukleáris biztonságra, valamint
- d) oktatási és képzési intézkedések tétele a 7. cikknek megfelelően.

*8c. cikk***Első értékelés és időszakos biztonsági felülvizsgálatok**

A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti rendszer előírja, hogy:

- a) az engedélyes megadása, nukleáris létesítmény építésére vagy nukleáris létesítmény üzemeltetésére a helyszín és a létesítmény olyan megfelelő értékelésén alapuljon, amely magában foglalja annak bemutatását is, hogy a nukleáris biztonság megfelel a 8a. cikkben foglalt célkitűzésen alapuló nemzeti nukleáris biztonsági követelményeknek;

▼ **M1**

- b) az engedélyes a hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóság hatósági ellenőrzése mellett szisztematikusan és rendszeresen – legalább tízévente – újraértékeli a nukleáris létesítmény biztonságát a 6. cikk c) bekezdésében foglaltaknak megfelelően. Az újbóli biztonsági értékelés célja annak biztosítása, hogy a létesítmény megfeleljen az aktuális tervezési alapnak, valamint hogy feltárjon olyan további biztonsági fejlesztési lehetőségeket, figyelembe véve az öregedéssel kapcsolatos kérdéseket, az üzemelési tapasztalatokat, a legújabb kutatási eredményeket és a nemzetközi előírások változásait, referenciaként felhasználva a 8a. cikkben foglalt célkitűzést.

*8d. cikk***Telephelyi veszélyhelyzeti felkészültség és elhárítás**

(1) A tagállamok – a 2013/59/Euratom irányelv sérelme nélkül – biztosítják, hogy a nemzeti rendszer előírja, hogy a telephelyi veszélyhelyzeti felkészültséggel és elhárítással kapcsolatos szervezeti felépítést úgy hozzák létre, hogy a feladatkörök egyértelműen elkülönüljenek és megvalósuljon a koordináció az engedélyesek, a hatáskörrel rendelkező hatóságok és szervezetek között, minden veszélyhelyzeti szakaszt figyelembe véve.

(2) A tagállamok biztosítják az összhangot és a folytonosságot a nemzeti rendszer keretében a telephelyi veszélyhelyzeti felkészültségre és elhárításra vonatkozóan előírt intézkedések és a 2013/59/Euratom irányelv értelmében előírt egyéb veszélyhelyzeti felkészültségi és elhárítási intézkedések között.

2a. FEJEZET

SZAKÉRTŐI FELÜLVIZSGÁLATOK ÉS JELENTÉSTÉTEL*8e. cikk***Szakértői felülvizsgálatok**

(1) A tagállamok legalább tízévente megszervezik nemzeti rendszereik és hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóságok időszakos önellenőrzését, valamint nemzeti rendszereik és hatáskörrel rendelkező hatóságok vonatkozó részei tekintetében nemzetközi szakértői értékelést kérnek, a nukleáris biztonság folyamatos javítása céljából. E szakértői felülvizsgálat eredményét, amint rendelkezésre áll, jelenteni kell a tagállamoknak és a Bizottságnak.

(2) A tagállamok koordinált alapon biztosítják, hogy:

- a) nemzeti értékelés elvégzésére kerüljön sor a területükön lévő, érintett nukleáris létesítmények nukleáris biztonságával kapcsolatos konkrét téma alapján;
- b) az összes többi tagállamot, valamint a Bizottságot, mint megfigyelőt felkérjük arra, hogy végezzék el az a) pontban említett nemzeti értékelés szakértői felülvizsgálatát;
- c) a szakértői értékelési folyamat keretében tett releváns megállapítások tekintetében megfelelő nyomonkövetési intézkedésekre kerüljön sor;

▼ M1

d) a fent említett folyamatról és fő eredményéről tegyenek közzé releváns jelentéseket az eredmények rendelkezésre állását követően.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy olyan intézkedések bevezetésére kerüljön sor, amelyek lehetővé teszik az első tematikus szakértői felülvizsgálat 2017-ben történő megkezdését, és hogy ezt követően legalább hatévente sor kerüljön tematikus szakértői felülvizsgálatokra.

(4) Olyan balesetek esetében, amelyek a telephelyen kívüli veszélyhelyzeti intézkedéseket vagy a lakosságot érintő védelmi intézkedéseket szükségessé tevő helyzeteket idéznek elő, az érintett tagállam biztosítja, hogy indokolatlan késedelem nélkül nemzetközi szakértői felülvizsgálatot kérjen.

▼ B*9. cikk***Jelentéstétel****▼ M1**

(1) A tagállamok első alkalommal 2014. július 22. előtt, majd 2020. július 22. előtt jelentést tesznek a Bizottságnak ezen irányelv végrehajtásáról.

▼ B

(2) A Bizottság a tagállamok jelentései alapján jelentést terjeszt a Tanács és az Európai Parlament elé az ezen irányelv végrehajtása terén elért eredményekről.

▼ M1

▼ B

3. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK*10. cikk***Átültetés**

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2011. július 22-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

▼ M1

(1a) A 6., 8a., 8b., 8c. és 8d. cikk átültetésére és végrehajtására vonatkozó kötelezettség nem alkalmazandó a nukleáris létesítménnyel nem rendelkező tagállamokra, hacsak nem döntenek úgy, hogy joghatóságuk alatt engedélyköteles, nukleáris létesítményekkel összefüggő tevékenységbe kezdenek.

▼ B

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el, és ezeknek a rendelkezéseknek minden későbbi módosítását.

▼B

11. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

12. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.